

תלמודו בידו

דף י עמוד ב

א לריש לקיש, איזה איסור יש על החולץ ליבמתו או אחיו לבא על החלוצה או על צרתה ?

ב לר' יוחנן, איזה איסור יש על החולץ או אחיו לבא על החלוצה או על צרתה ?

ג לר' יוחנן, חלץ ליבמתו וחזר וקידשה ומת בלא בנים, האם צריכה חליצה ?

ד לריש לקיש, מה הדין באופן הנ"ל ?

ה לריש לקיש, מדוע המשנה לא הזכירה את החלוצה בין הנשים שפוטרות צרותיהן מן היבום ?

א החולץ: אסור בחלוצה באיסור לאו, שנאמר "אשר לא יבנה את בית אחיו", ודרשו כיון שלא בנה [שהרי חלץ לה ולא ייבמה] שוב לא יבנה.

ובצרת החלוצה, אסור בכרת משום אשת אח.

שאר האחים: אסורים בחלוצה ובצרתה באיסור כרת, משום אשת אח.

ב החולץ ואחיו אסורים בלאו של "לא יבנה", הן על החלוצה והן על צרתה.

כיון שכשנפלו הנשים ליבום, היו הן וכן האחים כולם שווים בחליצה.

והחולץ אינו אלא כשליח עבור אחיו, ואף הם נתקו מחיוב כרת ללאו.

וכן החלוצה שליחה עבור כל הצרות, ולכן כולן עומדות בלאו.

ג לחכמים: צריכה חליצה, שקידושי החולץ תופסים, הואיל ואסור בה רק באיסור לאו.

וזקוקה לאחים, שאף הם אינם אסורים בה אלא באיסור לאו.

לר' עקיבא: אינה צריכה חליצה, לפי שאין קידושין תופסים בחייבי לאווין.

ד אינה צריכה חליצה.

ואף לחכמים שקידושיו תפסו, הרי האחים אסורים בה באיסור כרת.

וכן צרת החלוצה אינה צריכה חליצה.

ה לפי שאינן בצרת צרה [צרת צרה תיתכן רק ביבמה מסוימת האסורה לאח זה ומותרת

לאח אחר, והלכה הצרה והתיבמה ליבם המותר. אך החלוצה אסורה על כל האחים].